

film, jazzovske ansamble in simfonične zasedbe, v zgodovino slovenske popevke pa se je trajno zapisal z zimzeleno skladbo *Ne čakaj na maj* iz istoimenskega filma Františka Čapa. **Mambo cubano** iz tega filma pripada Lesjakovi lahkotnejši plesni govorici, v kateri se slovenski povojni film odpira ritmom in barvam popularne glasbe.

Jan Prepadnik

Člani Orkestra MB bande

Janez Avšič (kontrabas), Mojca Fortin (violina), Barbara Kolbl (violina), Jošt Kosmač (violončelo), Manca Kosmač (viola), Ajda Kralj (violina), Janez Krevel (kontrabas), Urška Križnik Zupan (harfa), Urban Marinko (violončelo), Mojca Menoni Sikur (violina), Klara Mikuž (violina), Gea Pantner Volfand (viola), Nina Pirc (violina), Mateja Ratajc Kragelnik (viola), Kaja Sešek (violina), Martin Sikur (violončelo), Mirjam Šolar (violina), Matija Udovič (violina), Serhii Zhuravlov (viola), Gaja Žnidaršič (violina)

Več o nastopajočih lahko preberete v programski knjižici Festivala Maribor 2026 ali na www.festivalmaribor.si.

NAPOVEDUJEMO IN VABIMO

16. september, ob 19.30
Dvorana Ondine Otta Klasinc, SNG Maribor

Muza in pesnik

Simfonični orkester SNG Maribor

Dayner Tafur-Díaz, dirigent

Maria Ioudenitch, violina; **Tim Posner**, violončelo; **Geneva Lewis**, violina; **Emma Wernig**, viola

Spored: Lucijan Marija Škerjanc, Camille Saint-Saëns, Max Bruch, Igor Stravinski

V koprodukciji s SNG Maribor. Koncert za izven in imetnike abonmaja Simfoničnega cikla SNG Maribor 2026/2027.

18. september, ob 17.00
Župnija sv. Petra, Malečnik

Predvečer v Malečniku

Pokušine dobrot lokalnih pridelovalcev in glasbena presenečenja v katakombah in župnijski vinski kleti.

NAPOVEDUJEMO IN VABIMO

18. september, ob 19.30
Marijina romarska cerkev na Gorci, Malečnik

Čisto

Maria Ioudenitch, **Geneva Lewis**, violina; **Emma Wernig**, viola; **Tim Posner**, violončelo; **Aljaž Beguš**, klarinet; **Jože Rošar**, rog; **Gordon Fantini**, fagot; **Iztok Hrastnik**, kontrabas

Spored: Franz Schubert, Ludwig van Beethoven

19. september, ob 11.00
Viteška dvorana, Pokrajinski muzej Maribor

Matineja za najmlajše

V naročju pesmi

Janez Krevel, kontrabas; **Nejc Kamplet**, klavir

Spored: Antonín Dvořák, Giovanni Bottesini, Maria Theresia von Paradis, Ludwig van Beethoven, Camille Saint-Saëns, Serge Koussevitzky

Celoten program
Festivala Maribor 2026

Omogočila

Mestna občina
Maribor
Univerzitetno
mesto

S podporo

REPUBLIKA SLOVENIJA
MINISTRSTVO ZA KULTURO

Pokrovitelj

Partner festivalske mobilnosti

Festivalski vinar

Partnerji

UGM

ŽUPNIJA
SV. PETER
PRIKRAJINSKI
MALEČNIK

Partner

zadruga

Medijski partnerji

VEČER

RADIO CITY

Festival
Maribor

NARODNI
DOM
MARIBOR

15.—27.
SEPTEMBER
2026

15. september 2026, ob 19.30
Dvorana Union, Maribor

Slavnostna otvoritev Festivala Maribor 2026

FLIRT

Orkester MB banda

Mate Bekavac, dirigent, klarinet

Antonio Viñuales Pérez, koncertni mojster

Antonio Vivaldi (1678–1741)
Cum dederit iz uglasbitve psalma Nisi Dominus, RV 608 (v filmu *Spectre – James Bond*, 2015)

Bernard Herrmann (1911–1975)
Psiho, pripoved za godalni orkester (v filmu *Psiho*, 1960)

Gustav Mahler (1860–1911)
Adagietto iz *Simfonije št. 5* (v filmu *Smrt v Benetkah*, 1971)

Toru Takemitsu (1930–1996)
Tri filmske partiture

I. Glasba za vadbo in počitek (v filmu *Jose Torres*, 1959)

II. Pogrebna glasba (v filmu *Črni dež*, 1989)

III. Valček (v filmu *Obraz drugega*, 1966)

***

Ennio Morricone (1928–2020)
Ljubezenska tema iz filma *Novi kino Paradiž* (1988)

George Gershwin (1898–1937)
Moški, ki ga ljubim (v istoimenskem filmu iz leta 1946)

Bojan Adamič (1912–1995)
Slow iz Suite za klarinet in godala

Isaak Dunajevski (1900–1955)
glasba iz filma *Cirkus* (1936)

Kurt Weill (1900–1950)
Youkali (prir. Oskar Longyka)

Borut Lesjak (1931–1995)
Mambo cubano (v filmu *Ne čakaj na maj*, 1957)

Koncert traja dve uri in ima odmor.

filmska glasba pogosto deluje tam, kjer besede in slika ne zadoščajo več: prizoru doda napetost, spomin, strah ali nostalgijo, ki jih gledalec ne razume samo z očmi, ampak jih skoraj telesno občuti. Nocojšnji spored ne sledi zgodovini filma, ampak zaporedju razporeženj, v katerih se koncertna, popularna in izvirna filmska glasba približujejo druga drugi. Včasih glasba nastane pred filmom in skozenj dobi novo življenje, drugič je pisana za platno, vedno pa razkrije, da film ne zapeljuje samo s podobami. Njegovo zapeljevanje se pogosto zgodi prav v zvoku.

Beneški skladatelj, violinist in duhovnik **Antonio Vivaldi** je večji del svoje kariere preživel v sirotišnici Pio Ospedale della Pietà, kjer je bilo bogoslužje tudi pomemben glasbeni dogodek. Čeprav ga danes najpogosteje povezujemo s koncertno glasbo, se je posvečal tudi operi in sakralni glasbi. Psalm *Nisi Dominus, RV 608* je nastal okoli leta 1715, stavek **Cum dederit** pa je nežno zibajoča siciliana, ki besede o spanju poveže z umirjeno, skoraj hipnotično glasbo. Ta stavek je našel pot v film *Spectre* iz serije o Jamesu Bondu, prisljuhnemo mu lahko v prizoru, ko je Lucia Sciarra (Monica Bellucci) sama v svoji hiši in izpostavljena neznani grožnji, dokler se ne pojavi Bond in z njim romantično hrepenenje.

Namesto da bi filmsko dogajanje zgolj glasbeno podvajal, je **Bernard Herrmann** vanj vnašal lastno harmonsko in ritmično govorico, pogosto ostrejšo in psihološko bolj neizprosno od običajne hollywoodske spremljave. Najslavnejši primer je glasba za film *Psiho* Alfreda Hitchcocka iz leta 1960, ki je bil prelomen tudi zato, ker se režiser že zgodaj v znamenitem prizoru pod prho znebi svoje največje zvezde (Janet Leigh), s čimer gledalcu spodmakne občutek varnosti. Herrmann se je odločil samo za godalni orkester, ker je z enotno barvo želel ustvariti glasbeni ekvivalent črno-beli fotografiji. Sordinirana godala, ostinati in ritmična ostrina ustvarjajo občutek stalne nevarnosti.

Gustav Mahler je v svojem opusu simfonijo razširil v prostor skrajnih čustvenih, duhovnih in eksistencialnih nasprotij. **Adagietto iz Simfonije št. 5** se pogosto dojema kot Mahlerjevo ljubezensko izpoved Almi in je eden najbolj prepoznavnih primerov njegove zgoščene izraznosti. Širšo prepoznavnost mu je prinesel film *Smrt v Benetkah* Luchina Viscontija iz leta 1971. Visconti je v priredbi romana Thomasa Manna osrednjega junaka iz pisatelja spremenil v skladatelja z mahlerjanskimi potezami. V sklepnem prizoru Aschenbach na plaži opazuje Tadzia, ki stopa v morje, nato pa se ob zvokih *Adagietta* zgrudi in umre. Glasba prizor spremeni v podobo hrepenenja, telesnega razkroja in lepote, ki je ni mogoče doseči.

Med vodilne skladatelje 20. stoletja sodi Japonec **Toru Takemitsu**, ki je zgodaj sodeloval z avantgardno skupino Jikken Kōbō, usmerjeno v povezovanje glasbe, likovne umetnosti, gledališča in novih medijev. Mednarodno pozornost mu je prinesel *Rekviem* iz leta 1957, pozneje pa je postal znan po izjemno izostrenem občutku za zvočno barvo. **Tri filmske partiture** (1994–1995) je koncertna suita iz glasbe za tri filme. *Glasba za vadbo in počitek* iz dokumentarnega filma *Jose Torres* ima jazzovske odmeve in se navezuje na napetost med Zahodom in Vzhodom, *Pogrebna glasba* iz filma *Črni dež*, ki govori o posledicah jedrskega napada na Hirošimo, prinaša temnejši, žalobni izraz, *Valček* iz filma *Obraz drugega* pa pokaže bolj salonsko, skoraj nostalgичno plat skladatelja.

Ennio Morricone je ustvaril enega najboljših in najbolj prepoznavnih opusov filmske glasbe. Njegov slog je klasično glasbo pogosto povezoval s popularnimi idiomi, zvočno izvirnostjo in neposredno melodiko. Film *Novi kino Paradiž* Giuseppeja Tornatoreja iz leta 1988 pripoveduje o dečku Salvatoreju, njegovem prijateljstvu z Alfredom in kinu kot prostoru odrasčanja, spomina in izgubljene ljubezni. **Ljubezenska tema**, ki jo je Morricone napisal s sinom Andreo, je postala ena njegovih najbolj priljubljenih melodij. Posebno močno učinkuje v sklepem prizoru, ko odrasli Salvatore gleda filmski trak z vsemi poljubi, ki jih je vaški duhovnik nekoč izrezal iz filmov. Glasba tu ne spremlja samo nostalgije, ampak jo spremeni v ganljivo spravo s preteklostjo.

Newyorški glasbeni utrip z začetka 20. stoletja je odločilno zaznamoval **George Gershwin**, ki je na izviren način povezal jazz, popularno pesem in evropsko klasično tradicijo. Kot

pianist in skladatelj je bil v neposrednem stiku z urbano glasbo, mednarodni preboj pa mu je prinesla *Rapsodija v modrem*, v kateri je jazzovsko govorico prenesel v simfonični okvir. Skladba **Moški, ki ga ljubim** je nastala na besedilo njegovega brata Ire Gershwin in je bila prvotno namenjena muzikalu *Lady, Be Good*, a je odrsko pot večkrat zgrešila, preden je zaživela kot samostojni standard. Pozneje je dala naslov filmu iz žanra noir Raoula Walshe, v katerem spremlja zgodbo barske pevke in njene ljubezni do zlomljenega nekdanjega jazzovskega pianista.

Bojan Adamič je bil ena najbolj vsestranskih osebnosti slovenske glasbe prejšnjega stoletja. Deloval je na skoraj vseh področjih uporabne in koncertne glasbe, od zgodnjih jazzovskih zasedb in Plesnega orkestra Radia Ljubljana do popevke, šansona, gledališča, televizije in filma. S filmsko glasbo se je zapisal v slovensko in jugoslovansko zgodovino; napisal naj bi glasbo za več kot dvesto domačih in tujih filmov. Vendar se ni omejil na svet zabavne in filmske glasbe, temveč je ustvarjal tudi orkestralna, komorna in solistična dela. Mednje sodi **Suita za klarinet in godala** iz leta 1963, iz katere je nočoj na sporedu stavek **Slow**.

Sovjetski skladatelj in dirigent **Isaak Dunajevski** je bil posebej povezan z opereto, filmsko komedijo in razvojem sovjetskega glasbenega filma tridesetih in štiridesetih let. Bil je tudi eden prvih skladateljev v Sovjetski zvezi, ki je v svoje delo začel vključevati jazzovske prvine. Pogosto je sodeloval z režiserjem Grigorijem Aleksandrovom, eno najpomembnejših del njunega sodelovanja pa je **Cirkus** iz leta 1936. Film je nastal kot glasbena komedija z močno ideološko noto: zgodba ameriške cirkuške artistke, ki v Moskvi najde novo življenje, se prepleta z motivi ljubezni, spektakla, propagande in množičnega slavlja. Glasba pri tem združuje lahkotnost popularne melodije in optimistični kolektivni ton, značilen za tedanje sovjetske glasbene filme.

Kurt Weill se je oblikoval v okolju nove stvarnosti in političnega gledališča med obema vojnoma. Njegovo evropsko obdobje je najmočnejše zaznamovalo sodelovanje z Bertoltom Brechtom, zlasti v *Operi za tri groše*, kjer je razvil prepoznaven tip songa na meji med gledališko točko, popularno pesmijo, kabaretom in družbeno kritiko. Po nacističnem prevzemu oblasti je bil leta 1933 prisiljen emigrirati, najprej v Pariz, nato v ZDA. **Youkali** je nastal v pariškem obdobju, sprva kot instrumentalni »tango habanera« za igro *Marie Galante* Jacquesa Devala, leto pozneje pa mu je Roger Fernay dodal besedilo. Pesem govori o namišljenem otoku sreče in izpolnitve, ki se nazadnje razkrije kot nedosegljiv privid, zato v njej zapeljivi ritem tanga prekriva izrazito melanholično jedro.

Borut Lesjak je bil slovenski skladatelj, aranžer, pianist in dirigent, ki je deloval na presečišču popularne, jazzovske, filmske in gledališke glasbe. Po študiju klavirja na Akademiji za glasbo v Ljubljani je deloval na RTV Ljubljana, pozneje pa kot svobodni umetnik. Pisal je za gledališče, radio, televizijo,